

portarà també una gui-
tara i un violí per a
escriure les Mateipes i
copets. L'àstima de
me, perquè aquest sub-
jecte val tant com
pesa!

Fins que hem arribat
a Manacor, hem patit molt.
Aqui hem trobat molt,
però també ha costat de
fer-ho sortir. Es perden ho-
res precioses en preparatius,
explicacions i compliments.
Es una gent que tot ho
fa amb solennitat i
amb una lentitud exas-

Manacor 22-VIII-20.

Dr.

Francesc Pujol.

Tremp.

Volguéssim anir: He
rebat la sera postal.

Tot va bé. Només la
calor ens mortifica més
del que esperàvem, que
ja era molt. Ahir,
prop de l'estació de
Montuiri, un rail de
la via queda curvat

a causa de la dilatació.
Som a Manacor ja
ris dies i no hem
parat un moment.

tenim coses molt
bones, sobretot balls
vells. sento no ésser
tècnic en la matèria
per tal de poder-ne
fer una descripció mi-
nuciosa.

Hem descobert a
Manacor un cantaire
que coneix En No-
guera i li comuni-

cà les mateixes coses que
nosaltres acabem d'e-
scriure. I encara n'hi
afegirem. És un perso-
natge fantàstic i folhom
s'admirava que tinguerem
tractes amb ell. L'ai-
guardent diu que el perd,
però em juraria el coll
que aquests dies fa boubat.
El tenim engrescat i
tot el dia ens corre dat-
rera. Fins ha aconse-
guït que avui ens ba-
llin els "Corries", vestits
i tot, perquè poguem fer
fotografies. a la nit

Demà hauríem partit cap
a Felanitx, però avit passa-
da trobarem un altre vii
de cançons molt impor-
tant que cal buidar. Una
dona que recita tres quarts
d'hora, sense voler parar, ni
deixar-nos temps d'escriure,
només per a donar-nos
una mostra. A darrera hora
s. resignà a dictar tres
conceus llargues i ens
prometé que avui seguiria
dictant. Però només ens
permet anar-li de vetllada,
en haver sopat.

El meu company el
saluda.
Sen ben afm.

B. J. Sureda

peradora. Que ben trobat
allò de l' "Illa de la
Calma"! Aquesta època,
a més, és la menys
oportuna per a la nos-
tra feina. Tot hom és
al camp; primer la
sega i la batuda; des-
prés els anbercos, les
metles, les figues...
i de dia no es troba
una rata als pobles.
Horabaixa tornen can-
rats, han de fer el
sopar, donar menjar al

animals, etc. i sort dels
arriscs que trobem arreu,
gent de bona voluntat
que coaccionen impla-
cablement i sense pie-
tat pels porcs que es-
peren el segó....

Mai diria qui hem
fet cantar a Manacor!
Dones, la germana de
Mossèn Toni Maria Alco-
ver. I un germà ha
estat el nostre més va-
luós auxiliat. Ens ha
proporcionat bons can-

taires i ell mateix ens
ha dit una sèrie de fo-
rades de treballada.

No se' com s'ho prendrà
don Toni. Segons d'on
brufi el vent, és molt
probable que en Bolletí
ens tracti d'elets i
no-ninguns.

En tot cas, els dos
germans d'agui' estan
encantats. Els hem re-
tratats i els hem dispat
per recordança un Evàn-
geli del Foment de P. E.